

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 928/2026
30.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Милене Рашић, Јасмине Васовић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изнуда из члана 214. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душанке Тимотић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Ваљеву Кпп 12/26 од 05.06.2026. године и Кв 67/26 од 17.06.2026. године, у седници већа одржаној дана 30.07.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душанке Тимотић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ваљеву Кпп 12/26 од 05.06.2026. године и Кв 67/26 од 17.06.2026. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Ваљеву Кпп 12/26 од 05.06.2026. године према окривљеном АА, продужен је притвор, који му је, из разлога предвиђених одредбом члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Ваљеву Кпп 8/26 од 09.05.2026. године и исти по наведеном решењу може трајати до даље одлуке суда, а најдуже до 30 дана.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Кв 67/26 од 17.06.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против правноснажних побијаних решења захтев за заштиту законитости благовремено је изјавила бранилац окривљеног АА, адвокат Душанка Тимотић, из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд поднети захтев усвоји и преиначи побијана решења и окривљеном укине притвор и истог одмах пусти на слободу или да побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим – другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ниједну повреду закона која сходно цитираној одредби члана 485. став 4. ЗКП, представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ као разлог подношења истог, наводи повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, које су општег карактера и прописују оквирно разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Наиме, из навода захтева произилази да бранилац суштински оспорава законитост побијаних решења у погледу испуњености процесних претпоставки за одређивање притвора, износећи становиште да је јавни тужилац поступак водио без донете наредбе о спровођењу истраге, те да је притвор према окривљеном одређен, иако истрага није била формално покренута, а потом и продужен решењима поводом којих подноси захтев. У том смислу, позивајући се на одредбе чланова 214. став 1. и 296. став 1. ЗКП, изводи закључак да без формално покренуте истраге, није било законског основа за одређивање притвора, због чега сматра да су побијана решења о продужењу притвора незаконита.

Како изнетим наводима бранилац не указује ни на једну повреду закона због које је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, окривљеном преко браниоца, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, већ захтев заснива на разлозима који не представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека, Врховни суд је поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Андреа Јаковљевић с.р.

Бојана Пауновић с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**